

Al patrulea mag

I. Albinele au înnebunit!

Povestitorul – Totul a fost o întâmplare! (*un moment de pauză*)... O întâmplare pe care fiecare dintre noi ar fi dorit să o trăiască, să facă din ea, evenimentul vieții sale, pentru că întâlnirea datorată acestei întâmplări este unică și irepetabilă... (*pauză*).

Demult, mai precis acum 2000 de ani, trăia în Palestina, nu departe de Betleem, o simplă familie de apicultori, aveau grijă de pușinii stupa pe care îi aveau, și vindeau pușina miere obținută cu multe sacrificii. Erau doar ei doi, Rufus și Elisabeta; nu aveau nici un copil, căci de puțin timp trăiau împreună. O casă modestă, întreținută cu pușinii bani pe care îi câștigau, muncind zi de zi. Dar ca și cum nu ar fi fost de ajuns o viață grea, Brutus strângătorul de taxe, vizita destul de des această casă, nu pentru a-i ajuta pe cei doi, dar dimpotrivă, pentru a le lua și ultimul bănuț pe care reușeau să-l economisească.

(Intră în scenă Rufus și Elisabeta.)

Rufus – Elisabeta, îți mulțumesc pentru că mi-ai dat o mână de ajutor și astăzi... Nu știu ce se întâmplă cu albinele noastre, dar în ultimele zile s-au comportat cam ciudat! Sunt din ce în ce mai agitate...

Elisabeta – Eu cred că se comportă mai ciudat ca de obicei, din cauza timpului... Îți amintești anul trecut au făcut la fel!

Rufus – Așa este, doar că anul trecut pe vremea aceasta, se lăsase un frig... de fapt, iarna trecută a venit pe neașteptate... cine se aștepta să fie atât de frig în octombrie... era normal ca albinele să se agite, dar anul acesta nu știu din ce cauză se tot agită.

Elisabeta – Sper să nu se mai abată peste noi nici o nenorocire... Brutus ar profita imediat pentru a ne lua și ultimul bănuț, doar știi și tu cât este de rău.

Rufus – Nu-ți fă griji, mai devreme sau mai târziu, se va face dreptate și în țara noastră... Cu siguranță vom reuși să scăpăm de acești romani, care ne-au invadat țara. E singura soluție pentru a scăpa și de acești strângători de taxe.

Elisabeta – Domnul să ne ajute! Marele preot, spunea sâmbătă în sinagogă, că în Cartea sfântă este scris că în acești ani vom vedea semne mari în cer și pe pământ!... Ai auzit?

Rufus – Așa să fie, cum spui tu! Dar tare mult mă îndoiesc că ne va fi mai bine... Viața e grea! Și să nu-ți mai spun că în ultimele zile mi-a mers prost cu vânzarea... kilogramul de miere a scăzut... lumea nu prea mai are bani, iar albinele agitate... mă cam pun pe gânduri!

Elisabeta – (*în timp ce prepară pentru cină*) Vino Rufus să mâncăm, căci s-a făcut târziu! Am pregătit niște supă pentru această seară. Îți va face bine.

Rufus – (în timp ce se așează la masă) Sunt sigur că îmi va face bine... chiar dacă sunt cam preocupat! (mănâncă) Este nemaipomenită!

Elisabeta – Știam eu c-o să-ți placă!

Rufus – Bineînțeles! Doar ai făcut-o tu... iar eu sunt fericit să am o femeie atât de bună!

Elisabeta – Sunt într-adevăr fericită!

(Între timp se sting luminile, este noapte... După o scurtă pauză, eventual 30 de secunde în care se poate alege un fond sonor, scena continuă!)

Elisabeta – Rufus, trezește-te! S-a făcut ziuă! Trebuia să fii deja în piață cu borcanele de miere!

Rufus – Așteaptă puțin, căci nu am dormit mai deloc în noaptea aceasta... Nu știu ce se întâmplă, dar am o presimțire ciudată!

Elisabeta – Lasă prostiile! Ai face mai bine dacă te-ai trezi! Ne așteaptă o zi lungă...

Rufus – Bine, bine, vin imediat!

(Elisabeta iese din scenă; după câteva secunde intră iarăși, de data aceasta alergând disperată în sus și-n jos, urlând)

Elisabeta – Ah! Sunt într-adevăr nebune! Ce durere... vino Rufus, grăbește-te căci nu știu ce se întâmplă cu albinele noastre... Sunt agitate, și abia ce am ieșit afară, m-au înțepat vreo trei... Au părăsit stupii, iar acum se agită în aer... Nu știu ce vor să facă!

Rufus – (aleargă și se oprește în fața Elisabetei) Sper să nu fie cum credeam eu! Chiar acum merg să văd ce se întâmplă! (iese din scenă).

Elisabeta – (singură pe scenă) Te rog, Doamne, ajută-ne! Sper să nu se abată peste noi o altă nenorocire...

(Se aude un zumzet puternic de albine... din ce în ce mai puternic... după care din nou ușor-ușor, până când dispare de tot)

Rufus – (intră dezamăgiți supărați... înaintează cu pași mărunți)

Elisabeta – Ce se întâmplă Rufus? Spune-mi, te simți bine?

Rufus – Suntem ruinați! Dacă albinele nu se liniștesc și nu intră în stupi, suntem ruinați!

Elisabeta – Sigur că vor reintra în stupi...

Rufus – Problema e că s-au îndepărtat de casă, de-abia ce se mai văd!

Elisabeta – O, Doamne!

(Amândoi părăsesc scena!. În scenă apare Brutus, strângătorul de taxe)

Brutus – *(Bate la ușă)* Nu este nimeni acasă? Deschide-ți!

(intră în scenă Rufus)

Rufus – Bună ziua Brutus!

Brutus – Bună! Am venit pentru taxe! Îți amintesc că datoriile tale cresc... de două luni tot aștept să îmi plătești taxele, dar văd că le tot amâni! Eu unul, m-am săturat de scuzele tale! Iar albinele tale nenorocite, m-au înțepat în timp ce așteptam să îmi deschizi... *(se scarpină)*

Rufus – Îngăduie-mi câteva zile, și-ți voi plăti... Chiar astăzi ar fi trebuit să merg în piață și să vând ceva miere... Dar iată ce nenorocire s-a abătut peste noi... albinele au înnebunit, iar eu nu știu ce să mă fac!

Brutus – Ți-am spus că ajunge cu scuzele... Vreau banii și gata! Dacă într-o săptămână nu îmi vei plăti, voi veni cu soldații la ușa ta... Te vor aresta, și până când nu îmi vei plăti, nu vei mai vedea lumina zilei! Și nu știu dacă femeia ta ar reuși să plătească!

Rufus – Te rog... te implor, lasă-mi puțin timp și totul se va rezolva!

Brutus – Ceea ce am decis, nu se va schimba! Gândește-te bine!

(Iese din scenă, fără a saluta și fără a da nici un semn de înțelegere din partea sa. Între timp, apare Elisabeta preocupată)

Elisabeta – Sunt preocupată pentru albinele noastre... pare că vor să se îndepărteze de casa noastră, dar ceva încă le mai ține legate... Ciudat!!!

Rufus – Nenorociri... Mai devreme a trecut pe aici Brutus...

Elisabeta – *(îi vine să plângă)* O, nu! Asta mai lipsea!

Rufus – Singura soluție e să recuperăm albinele... voi merge să văd ce se întâmplă cu ele, și de ce nu vor să vină acasă... Dacă nu voi reuși să le bag din nou în stupi, suntem într-adevăr ruinați. Trebuie să plătim taxele...

Elisabeta – Nu vreau ca din cauza albinelor să pățești ceva! Nu vreau ca să te trezești noaptea în mijlocul deșertului fugind după albinele astea nebune... Am observat că dacă te apropii de ele, scapă, așa că nu vei reuși... din păcate!

Rufus – Vreau să văd unde vor să meargă... Vei vedea că voi reuși să le readuc acasă... Ele sunt salvarea noastră... Toată mierea lor... Trebuie să merg... Mă voi întoarce imediat... sper!

Elisabeta – *(Strângându-i mâinile)* Ai grijă de tine! În deșert e periculos... întoarce-te repede... Te voi aștepta, întoarce-te devreme... ai grijă!

(Rufus părăsește scena. Elisabeta plânge)

Elisabeta – Doamne, ajută-ne! Albinele au plecat... Brutus ne distruge cu taxele lui... iar Rufus a trebuit să plece după albine... Te rog Doamne, fii lângă el și ajută-l... e atât de periculos în acest

deșert... Sper să se întoarcă teafăr... Știu că în astfel de situații se pierde, ar face orice ca totul să meargă bine... iar acum binele nostru sunt albinele... Nu vreau ca să i se întâmple ceva... ajută-l, ocrotește-l... Ajută-ne!!!!

(Părăsește scena. Intră în scena Rufus alergând... în urma albinelor, bineînțeles... Sunt ca un nor negru ce acoperă cerul. Se aude un zumzet puternic. În acest haos, doar vocea lui Rufus se face din ce în ce mai simțită... o voce disperată. Cu haina sa încearcă să indice direcția bună pentru a se întoarce acasă...)

Rufus – Întoarceți-vă... unde vreți să mergeți? S-a înserat, și nu știu ce să fac... dacă mă întorc acasă, pierd albinele! O, Doamne!

(lumina se stinge pentru câteva secunde.)

II. Întâlnirea cu magii

(aceeași scenă: Rufus și albinele... zumzetul se aude)

Rufus – *(urlând)* Ați înnebunit albinelor! Opriți-vă, unde vreți să mergeți? Ah! Se vede că m-am purtat prea bine cu voi până acum... V-ați luat lumea în cap!

(Continuă cu tot felul de insulte adresate albinelor... Intre timp, intră în scenă cei 3 magi: Gaspar, Melchior și Baltazar. Sunt îmbrăcați ca niște regi... cu multe giuvaeruri)

Povestitorul – *Mare le fu uimirea când îl văzuseră pe Rufus urlând. „Cu cine vorbește?” se întrebau magii... Rămăseseră pentru câteva secunde nemișcați, urmărind gesturile ciudate ale săracului Rufus, care încerca să-și convingă albinele să se întoarcă acasă.*

Baltazar – Ah! Săracul de el! Uitați-vă cât este de nebun! *(vorbește cu ceilalți magi, privindu-l pe Rufus)*

Melchior – Cine știe de unde a scăpat? Să-i dăm niște bănuți, poate se va liniști!

Gaspar – Priviți, albinele! Pare că le vorbește! V-am spus eu că în aceste ținuturi, oamenii se comportă cam ciudat!

Baltazar – Hei omule! *(adresându-se lui Rufus)* ce vrei să faci cu albinele alea? Nu știi că albinele nu înțeleg graiul omului? Ești nebun, sau te prefaci? Sau poate ești un vrăjitor al albinelor?

Rufus – *(ca și cum până în acel moment nu i-ar fi auzit)* Sunt albinele mele... încerc să nu le pierd!

Gaspar – Chiar mă întrebam ce vrei să faci cu ele!

Melchior – După vorbă, pari destul de sănătos... dar oricine te-ar vedea săltând după roiul de albine, ar crede că ai înnebunit. Ha! Ha! Ha!

Rufus – Dar voi, cine sunteți? Dacă privesc bine veșmintele voastre, nici nu prea păreți a fi oameni normali...

Gaspar – Suntem regi!

Rufus – Regi?!? Mai degrabă voi ați părea niște vrăjitori!

Melchior – Vrăjitori! Ha! Ha! Ha! Un vrăjitor, nu ar putea avea toate comorile pe care le avem noi!

Rufus – Comori? Și ce vreți voi să faceți cu ceste comori în aceste locuri pustii... poate că așteptați ca niște hoți să vi le fure???

Baltazar – Suntem regi din țări îndepărtate... iar comorile pe care le avem, vrem să le dăruim Regelui Regilor, ce trebuie să se nască în aceste zile... în acest ținut!

Rufus – V-am spus eu că sunteți vrăjitori... auzi, comori pentru regele care se naște... regele regilor! Ha! Ha! Ha!

Gaspar – Nu glumim! Este adevărat, privește cerul... nu vezi nimic deosebit?

(Rufus privește cerul...)

Rufus – Nu văd nimic în afară de albinele mele!

Melchior – Ba nu, fii mai atent, Nu vezi steaua cea mare de la orizont??? Despre ea vorbeam... pare a fi o cometă... este semnul care ne va conduce la acest rege!

Baltazar – Așa este! În Cartea Sfântă, este scris că o stea va lumina locul în care se va naște acest mare Rege.. comorile noastre, sunt darurile pe care noi vrem să i le facem...

Rufus – Este scris în Cartea Sfântă...???

Gaspar – *(deschizând o carte groasă)* Ascultă bine: *(pauză)* „prințul păcii se va numi, împărăția sa va fi mare, iar pacea nu va fi distrusă niciodată; va domni pe tronul lui David, și va consolida, va întări împărăția sa!”

Rufus – dar regele nostru David a murit de mult... se vede că e o profeție veche... acum, nu mai este nimeni pe tronul lui David, căci romanii au cucerit aceste ținuturi, iar noi am devenit supușii lor... sclavii lor.

Gaspar – *(citind din Cartea Sfântă)* ... va veni să vestească tuturor salvarea... să-i elibereze pe cei închiși, să-i vindece pe cei bolnavi, să redea vederea celor care au pierdut-o, să-i sature pe cei flămânzi și pe cei însetați... Numele lui va fi mare în cer și pe pământ.

Rufus – *(tresărind... își dă seama că albinele s-au îndepărtat...)* Albinele mele... au dispărut!!!! *(privind cerul)* Ah! Iată-le! De abia ce se mai văd... *(Vorbind cu magii)* Îmi pare rău, dar trebuie să plec... nu vreau să le pierd...

Melchior – Așteaptă-ne, și noi mergem în aceeași direcție!

Rufus – Atunci, grăbiți-vă! Mai repede, vă rog!

(Toți patru părăsesc scena... Întineric, în fundul scenei se poate pune o stea mare, iluminată de un far... După câteva secunde apar în scenă trei păstori...)

Primul păstor – De când mă știu eu, am fost mereu cu oile, dar niciodată nu mi s-a mai întâmplat niciodată așa ceva... era o voce, am auzit-o bine... Îmi spunea să urmez o stea... acea stea pe care o vedeți și voi... mi-a spus că-l voi vedea pe rege...

Al II-lea păstor – Un rege!?! (*mirat*) Se vede că ai fost la han în seara asta... se vede că ai cam exagerat puțin... Un rege? Tu?

Primul păstor – Știam eu că nu mă vei crede... de fapt, și eu credeam la fel... credeam că am luat-o razna, dar uite că și el a auzit-o (*arată cu degetul al treilea păstor*). Să-ți povestească el, dacă pe mine nu mă crezi!

Al III-lea păstor – Așa este! De câteva seri, luna nu se mai vede din cauza acestei stele... pare a fi o cometă... dar e o stea, o stea diversă... minunată, privește cum luminează noaptea... Eu să spun drept, o așa minunăție, nu am mai văzut niciodată în viața mea... Iar aseară când am auzit vocea... am rămas și mai uimit! Nici eu nu știu ce să mai cred! Cât este de ciudat! Și totuși, presimt că ceva neobișnuit se va întâmpla!

(În timp ce încă mai vorbesc, se aude zumzetul de albine... Intră în scenă Rufus, agitat ca întotdeauna.)

Primul păstor – Rufus!!! De când nu te-am mai văzut! Ce plăcere să te revăd! Dar de unde vii? Sau mai bine zis, pe unde umbli la această oră târzie din noapte? Ai înnebunit?

Rufus – Ce bucurie și pentru mine! Ce fericit sunt să vă revăd iarăși!!!! Toate mergeau bine, dar iată că s-a abătut peste mine mare nenorocire! Uite de ce în toiul nopții fug după albinele acestea...

Al II-lea păstor – Rufus, vino și odihnește-te puțin... așează-te, căci te văd cam obosit! Spune-ne ce s-a întâmplat?

Rufus – Eh! M-am trezit într-o bună zi cu albinele în aer.. au părăsit stupii, și de atunci, nemaivoind să intre la locul lor în stupi, uite-mă pe drumuri... Sunt singura mea avere, și n-o pot pierde... altfel voi fi ruinat!

Al III-lea păstor – Elisabeta, nevasta ta, ce mai face? Este sănătoasă?

Rufus – Bine, bine! ... Așteaptă și ea să mă întorc... și sper să mă pot întoarce cât mai devreme!

Al II-lea păstor – Iar cu Brutus, cum mai merg treburile????

(Cu toții izbucnesc în râs...)

Rufus – Săracul de el! L-au prostit banii și averea, de când cu romanii, și-a luat-o în cap... e nebun, vrea taxele și gata... Chiar înainte să plec, trecu pe la noi... Să-i plătesc taxele, bineînțeles.

Primul păstor – Ne-a amenințat și pe noi, spunea că ne va lua toate oile... Ah! Păcătosul, se vede că a uitat de unde a plecat!

(Intră în scenă cei trei magi)

Al III-lea păstor – Dar voi cine mai sunteți?

Melchior – Suntem trei regi, și urmărim steaua cea mare... vrem să ne închinăm Regelui regilor...

Rufus – Este adevărat... sunt prietenii mei, ne-am cunoscut de când cu albinele astea nenorocite... Mi-au povestit și mie despre stea!

Primul păstor – Atunci este adevărat! Vocea era adevărată!

Al III-lea păstor – Cred că ar fi bine să nu mai pierdem timpul degeaba, și să urmăm steaua cea mare!

Rufus – Veniți, pentru mine este o plăcere să mai vorbesc cu voi.. dar dacă albinele vor schimba direcția, va trebui să vă părăsesc...

Al II-lea păstor – Să mergem! Steaua va dispărea la răsăritul soarelui!

Gaspar – Este o stea nemaipomenită, și se vede și ziua!

Baltazar – Să mergem, oameni buni, Regele regilor ne așteaptă!

(Ies din scenă... intră Irod, marele împărat al Palestinei. Scena se prezintă astfel: în mijloc Irod-regele, iar la stânga și la dreapta câțiva consilieri. Începe Irod)

Irod – *(urlând)* Ce-mi aud urechile? Un nou rege? Regele regilor? Tronul meu este în pericol.. acest nou rege nu trebuie să se nască!... Da! Da! ... Îl voi ucide! Dar cum pot să-lucid, când nici măcar nu știu unde se va naște... Ah! Magii! Da! Am auzit că niște magi vor să se închine acestui rege... ei știu unde se află regele... voi profita de ei... îl voi ucide! Ha! Ha! ... Magii, unde sunt magii, să intre magii!!!

O voce – Să intre magii!

(Intră cei trei magi! Irod, plin de prefăcătorie, încearcă să afle unde este noul rege...)

Irod – O voi preaînălți regi! *(lingușitor)*... de mult aștept acest moment! Spuneți-mi, unde se află acest nou rege... căci vreau și eu să mă închin... Vă rog, când vă veți întoarce, să-mi dați de știre... Pentru mine este foarte important!!!!

(Irod părăsește scena împreună cu oamenii lui. Rămân doar magii.)

Baltazar – O voce-mi spune că regele Irod ne minte!

Gaspar – Așa-mi părea și mie!

Melchior – Poate ar fi mai bine să nu-i dăm nici o veste după ce ne vom închina regelui regilor... ne vom întoarce pe o altă cale!

Gaspar – Ai dreptate!

(Intră în scenă Rufus.)

Rufus – Ei, bine, ce dorea regele Irod de la voi?

Gaspar – Eu cred că acest rege nu este un rege onest...

Rufus – În tot regatul s-a auzit despre gelozia regelui.. ar fi în stare să ucidă pe oricine ar dori să-i ia tronul...

Melchior – Întocmai! Ne vom închina regelui regilor, după care ne vom întoarce pe o altă cale.

Baltazar – Vocea auzită, ne-a dat același sfat...

Rufus – Voce? *(mirat)* Și păstorii, prietenii mei, au auzit astfel de voci... Toate vesteau cu bucurie nașterea acestui nou rege...

Melchior – Atunci, ai dreptate Baltazar! Ce alte semne mai vrem? Îngerii care ne vorbesc, steaua care strălucește din ce în ce mai tare... e semn că regele s-a născut. Să mergem așadar, și să ne închinăm lui.

(Se aud vocile păstorilor.)

Păstorii – Așteptați-ne! Așteptați-ne!

(Intră în scenă și păstorii)

Primul păstor – Să mergem, un înger a apărut în timp ce ne odihneam...

(vorbește respirând din greu... se vede că a alergat)

Al II-lea păstor – E bucurie mare în cer și pe pământ!

Al III-lea păstor – S-a născut! Regele regilor!

Baltazar – Să mergem, atunci!

(Pleacă împreună, părăsind scena. Scena se întunecă.. se vede doar steaua. În scenă intră Maria, Iosif, stând unul la stânga iar celălalt la dreapta ieslei în care doarme Pruncul Isus, Regele regilor. Scena rămâne în semiîntuneric. De afară se aud voci... sunt vocile lui Rufus, ale magilor și ale păstorilor.)

- Am ajuns!

- Suntem lângă steaua cea minunată!

- Să intrăm!

- Așteaptă!

- E un rege!

- Să mergem, să ne închinăm!

(Maria și Iosif îi primesc cu bucurie.)

Maria – Veniți, s-a născut...

Iosif – Nu vă fie teamă, intrați!

(Intră cu toții... un moment de liniște, se îngenunchează toți, în afară de Maria și Iosif, care rămân lângă iesle.

La un moment dat, scena se umple de îngeri ce aleargă în sus și în jos... Se poate pune un cântec ca fundal muzical. De exemplu Gloria... Îngerii pot face un balet, pregătit cu grijă înainte de un grup de copii... După ce se încheie acest moment, se aprind toate farurile care luminează scena!)

Povestitorul - E bucurie mare! O forță nemaipomenită crește în inima fiecăruia... Rufus, magii, păstorii... s-au îngenunchiat, se roagă! Cine știe ce ar vrea să ceară fiecare dintre ei, Regelui regilor? E ușor să ne imaginăm Rufus implorându-l pe noul rege, să-l ajute... ar vrea ca albinele să se întoarcă, ar vrea o viață mai bună, mai liniștită... dar cel mai mult se gândește la Elisabeta! Îi este dor de ea, ar fi vrut ca și ea să fie de față acum... în fața regelui regilor. Iar magii? Probabil se roagă pentru binele regatelor lor...pentru supușii lor! Iar păstorii? Plini de bucurie se roagă pentru o lume mai bună, mai dreaptă... S-a născut Regele regilor. Îngerii cântă în cer și pe pământ... el este salvarea noastră a tuturor!

Gaspar – Rege al regilor, îți ofer aurul acesta...

Melchior – Împărate ceresc, regatul meu este departe de aceste locuri... Smirna, acest parfum prețios ți-l las în dar cu mare bucurie...

Baltazar – Tămâia pe care ți-o dau, este cea mai prețioasă din lume...

Maria și Iosif – Vă mulțumim în numele Lui!

(Intră din nou în scenă îngerii)

Îngerii – Mergeți în pace! Lăudați-l pe noul rege... Regele regilor, regele păcii și al speranței!

(Intră în scenă toate personajele care au jucat de la început și până acum... este scena finală, conclusă de Povestitor.)

Povestitorul – Din acea zi, totul se schimbă. Rufus se întoarce acasă, împreună cu albinele sale, care nu-i mai pricinuiseră nici un necaz, ba dimpotrivă făceau mult mai multă miere ca de obicei. Acum, reușea să-și plătească taxele, și era foarte fericit alături de Elisabeta, soția lui. La

*Al patrulea mag – teatru de Crăciun... albinele au luat-o razna, și au plecat... Rufus e ruinat; trebuie să le readucă la stup, dar cum? Întro se îndreaptă albinele? ..întâlnirea cu Isus îi schimbă viața
by Andrei Felix, sdb*

---

fel și magii, se întorseseră în regatele lor, pe un alt drum, trăind în pace cu supușii lor, la fel și păstorii la turmele lor.

Iar în sufletele lor, creștea bucuria de a-l fi întâlnit pe Regele regilor. Se simțeau salvați! Erau plini de bucurie, de speranță și de iubire! Credeau într-o lume mai bună, și erau convinși că realizarea acestei dorințe, depinde de ei, depinde de noi oamenii!

Mărire în cer lui Dumnezeu, și pace pe pământ, oamenilor de bună-voință!” Pace în noi și între noi... PACE!

SFÂRȘIT

